

MATIJA TROGRLIĆ
Stalni sudski vještak za
knjigovodstvo i financije
Split, Domovinskog rata 27
Split, 27. rujna 2021.

BAČVIĆE PLAŽA d.o.o.
21000 SPLIT
OIB: 01783812952

BAČVIĆE PLAŽA d.o.o. Split zatražilo je da izvršim izračun zateznih kamata na iznose dosuđene pod tč. I i II presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-402/11 od 14. svibnja 2014. godine, tužitelja TONČA JUKIĆA iz Splita i tuženika ad 1) GRAD SPLIT, ad 2) BAČVIĆE PLAŽA d.o.o. Split i ad 3) MIRO ŠEGOVIĆ iz Tučepa.

N A L A Z

Za potrebe izrade nalaza BAČVIĆE PLAŽA d.o.o. Split dostavilo mi je presudu Općinskog suda u Splitu broj Pi 402/11 od 14. svibnja 2014., karticu glavne knjige "konto broj 4844 - Nadoknade štete po sudskim presudama - Tonči Jukić" za razdoblje od:

- 1. siječnja do 31. prosinca 2018. godine,
- 1. siječnja do 31. prosinca 2019. godine,
- 1. siječnja do 31. prosinca 2020. godine,
- 1. siječnja do 17. rujna 2021. godine.

Zatezne kamate potrebno je izračunati za razdoblje od 13. lipnja 2018. do zadnje uplate 15. rujna 2021. godine.

Temeljem presude Općinskog suda u Splitu broj Pi 402/11 od 14. svibnja 2014. godine tuženici ad 2) BAČVIĆE PLAŽA d.o.o. Split i ad 3) MIRO ŠEGOVIĆ iz Tučepa dužni su solidarno isplatiti tužitelju:

- 192.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5% poena, a koja kamata teče od dana 31. ožujka 2011. godine pa do isplate,
- 6.400,00 kn mjesečno počev od 31. ožujka 2011. godine pa svaki mjesec ubuduće na ime izgubljene zarade koja dopijeva 15-tog dana u mjesecu za protekli mjesec, sa zakonskom zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5% poena.

Sukladno citiranoj presudi Općinskog suda u Splitu, a na traženje tuženika pod 2) Bačviće plaža d.o.o. Split, 19. lipnja 2018. godine već sam izvršila izračun zateznih kamata na iznos od 192.000,00 kn koji iznos sam mjesečno uvećavala za 6.400,00 kn (počevši od travnja 2011.) dosuđenih pod tč. II spomenute presude, za razdoblje od 31. ožujka 2011. do 12. lipnja 2018. godine uvažavajući uplate izvršene do dana izrade ranijeg nalaza.

Dana 19. lipnja 2018. godine, za razdoblje od 31. ožujka 2011. do 12. lipnja 2018. godine, izvršila sam izračun zateznih kamata, sukladno citiranoj presudi Općinskog suda u Splitu, a na traženje tuženika pod 2) Bačviće plaža d.o.o. Split, na iznos od 192.000,00 kn koji iznos sam mjesečno uvećavala za 6.400,00 kn (počevši od travnja 2011.) uvažavajući uplate izvršene do dana izrade ranijeg nalaza.

Na tako utvrđene osnovice (glavnice) obračunala sam zatezne kamate počevši od 16. svibnja 2011. (dospijeće obveze za travanj 2011.) do 12. lipnja 2018. godine uvažavajući uplate evidentirane na kartici glavne knjige "konto broj 4844 - Nadoknade štete po sudskim presudama - Tonči Jukić".

U ranijem nalazu utvrdila sam: „Ukupni dug tuženika od 192.000,00 kn uvećan za mjesečne obveze počev od obveze za travanj 2011. do 12. lipnja 2018. godine (obveza za travanj 2018.) s osnova glavnice iznosi 736.000,00 kn (192.000,00+544.000,00).

Ako se uplaćenim iznosom od ukupno 392.500,00 kn najprije zatvore zatezne kamate obračunate do dana zadnje uplate 12. lipnja 2018. godine u iznosu od 322.395,82 kn tada su uplatama podmirene sve obračunate zatezne kamate i 70.104,18 kn (392.000,00-322.395,82) s osnova glavnice.

Saldo duga na dan 12. lipnja 2018. godine u iznosu od 665.895,82 kn (736.000,00 + 322.395,85 - 392.500,00) odnosi se na glavnice.“

U ovom nalazu potrebno je izvršiti izračun duga tuženika ad 2) BAČVIĆE PLAŽA d.o.o. Split i ad 3) MIRA ŠEGOVIĆA na dan zadnje uplate 15. rujna 2021. godine.

Iz kartica glavne knjige "konto broj 4844-Nadoknade štete po sudskim presudama - Tonči Jukić" razvidno je da je Bačviće plaža d.o.o. nakon 12. lipnja 2018. godine, na račun tužitelja Tonča Jukića uplatilo 866.750,00 kn od čega:

- 183.750,00 kn od 13. srpnja do 28. prosinca 2018. godine,
- 296.250,00 kn od 11. ožujka do 17. prosinca 2019. godine,
- 188.000,00 kn od 7. veljače do 2. prosinca 2020. godine,
- 110.000,00 kn od 8. siječnja do 15. rujna 2021. godine.

Obračun kamata vršila sam primjenom proporcionalne metode obračuna po stopama zatezne kamate, sve sukladno Zakonu o obveznim odnosima.

U nastavku daje se izračun zateznih kamata na iznos duga s osnova glavnice koji je na dan 12. lipnja 2018. godine utvrđen u iznosu od 665.895,82 kn.

Navedeni iznos glavnice u iznosu od 665.895,82 kn uvećavan je svakog 15. u mjesecu za daljnjih 6.400,00 kn.

Izračun sam izvršila za razdoblje od 13. lipnja 2018. do 15. rujna 2021. godine, uvažavajući uplate tuženika od ukupno 866.750,00 kn iskazane na konto kartici " broj 4844-Nadoknade štete po sudskim presudama - Tonči Jukić".

OBVEZA ZA MJ/GOD	RAZDOBLJE		OSNOVICA	MJESEČNI IZNOS	BROJ DANA	KAMATNA STOPA	PLAĆENO	KAMATA	SALDO DUGA
	OD	DO							
		12.6.2018							665.895,82
	13.6.2018	15.6.2018	665.895,82		3	7,09		388,04	666.283,86
svi.18	16.6.2018	30.6.2018	672.295,82	6.400,00	15	7,09		1.958,87	674.642,73
	1.7.2018	13.7.2018	672.295,82		13	6,82	26.250,00	1.633,03	650.025,77
	14.7.2018	15.7.2018	650.025,77		2	6,82		242,91	650.268,68
lip.18	16.7.2018	13.8.2018	656.425,77	6.400,00	29	6,82	26.250,00	3.556,93	633.975,61
	14.8.2018	15.8.2018	633.975,61		2	6,82		236,92	634.212,52
srp.18	16.8.2018	12.9.2018	640.375,61	6.400,00	28	6,82	26.250,00	3.350,30	617.712,83
	13.9.2018	15.9.2018	617.712,83		3	6,82		346,26	618.059,09
kol.18	16.9.2018	12.10.2018	624.112,83	6.400,00	27	6,82	26.250,00	3.148,61	601.357,69
	13.10.2018	15.10.2018	601.357,69		3	6,82		337,09	601.694,78
ruj.18	16.10.2018	12.11.2018	607.757,69	6.400,00	28	6,82	26.250,00	3.179,66	585.024,44
	13.11.2018	15.11.2018	585.024,44		3	6,82		327,93	585.352,37
lis.18	16.11.2018	11.12.2018	591.424,44	6.400,00	26	6,82	26.250,00	2.873,19	568.375,56
	12.12.2018	15.12.2018	568.375,56		4	6,82		424,80	568.800,36
stu.18	16.12.2018	28.12.2018	574.775,56	6.400,00	13	6,82	52.500,00	1.396,15	524.096,52
	29.12.2018	31.12.2018	524.096,52		3	6,82		293,78	524.390,30
	1.1.2019	15.1.2019	524.096,52		15	6,54		1.408,60	525.798,90
pro.18	16.1.2019	15.2.2019	530.496,52	6.400,00	31	6,54		2.946,65	535.145,55
sij.19	16.2.2019	11.3.2019	536.896,52	6.400,00	24	6,54	26.250,00	2.308,80	517.604,35
	12.3.2019	15.3.2019	517.604,35		4	6,54		370,97	517.975,33
vlj.19	16.3.2019	12.4.2019	524.004,35	6.400,00	28	6,54	26.250,00	2.628,92	500.754,25
	13.4.2019	15.4.2019	500.754,25		3	6,54		269,17	501.023,42
ožu.19	16.4.2019	13.5.2019	507.154,25	6.400,00	28	6,54	26.250,00	2.544,39	483.717,81
	14.5.2019	15.5.2019	483.717,81		2	6,54		173,34	483.891,15
tra.19	16.5.2019	12.6.2019	490.117,81	6.400,00	28	6,54	26.250,00	2.458,91	466.500,06
	13.6.2019	15.6.2019	466.500,06		3	6,54		250,76	466.750,82
svi.19	16.6.2019	30.6.2019	472.900,06	6.400,00	15	6,54		1.271,00	474.421,82
	1.7.2019	5.7.2019	472.900,06		5	6,30	30.000,00	408,12	444.829,94
	6.7.2019	15.7.2019	444.829,94		10	6,30		767,79	445.597,73
lip.19	16.7.2019	7.8.2019	451.229,94	6.400,00	23	6,30	30.000,00	1.791,32	423.789,05
	8.8.2019	15.8.2019	423.789,05		8	6,30		585,18	424.374,23
srp.19	16.8.2019	12.9.2019	430.189,05	6.400,00	28	6,30	26.250,00	2.079,05	406.603,28
	13.9.2019	15.9.2019	406.603,28		3	6,30		210,54	406.813,82
kol.19	16.9.2019	10.10.2019	413.003,28	6.400,00	25	6,30	26.250,00	1.782,14	388.745,96
	11.10.2019	15.10.2019	388.745,96		5	6,30		335,49	389.081,45
ruj.19	16.10.2019	8.11.2019	395.145,96	6.400,00	24	6,30	26.250,00	1.636,88	370.868,33
	9.11.2019	15.11.2019	370.868,33		7	6,30		448,09	371.316,42
lis.19	16.11.2019	11.12.2019	377.268,33	6.400,00	26	6,30	26.250,00	1.693,06	353.159,48
	12.12.2019	15.12.2019	353.159,48		4	6,30		243,83	353.403,30
stu.19	16.12.2019	17.12.2019	359.559,48	6.400,00	2	6,30	52.500,00	124,12	307.427,43
	18.12.2019	31.12.2019	307.427,43		14	6,30		742,88	308.170,31
	1.1.2020	15.1.2020	307.427,43		15	6,11		769,83	308.940,13
pro.19	16.1.2020	7.2.2020	313.827,43	6.400,00	23	6,11	26.250,00	1.204,98	290.295,11
	8.2.2020	15.2.2020	290.295,11		8	6,11		387,69	290.682,81
sij.20	16.2.2020	10.3.2020	296.695,11	6.400,00	24	6,11	26.250,00	1.188,73	272.021,53
	11.3.2020	15.3.2020	272.021,53		5	6,11		227,06	272.248,59
	16.3.2020	1.4.2020	278.421,53	6.400,00	17	6,11	16.000,00	790,15	263.438,74
	2.4.2020	15.4.2020	263.438,74		14	6,11		615,70	264.054,44
ožu.20	16.4.2020	8.5.2020	269.838,74	6.400,00	23	6,11	16.000,00	1.036,08	255.490,52
	9.5.2020	15.5.2020	255.490,52		7	6,11		298,56	255.789,08
tra.20	16.5.2020	10.6.2020	261.890,52	6.400,00	26	6,11	16.000,00	1.136,72	247.325,80
	11.6.2020	15.6.2020	247.325,80		5	6,11		206,44	247.532,24
svi.20	16.6.2020	30.6.2020	253.725,80	6.400,00	15	6,11		635,35	254.567,60
	1.7.2020	8.7.2020	253.725,80		8	5,89	26.250,00	326,65	228.644,25
	9.7.2020	15.7.2020	228.644,25		7	5,89		257,57	228.901,82
lip.20	16.7.2020	3.8.2020	235.044,25	6.400,00	19	5,89	26.250,00	718,68	209.770,50
	4.8.2020	15.8.2020	209.770,50		12	5,89		405,10	210.175,60
kol.20	16.8.2020	7.9.2020	216.170,50	6.400,00	23	5,89	26.250,00	800,13	191.125,73
	8.9.2020	15.9.2020	216.170,50		8	5,89		278,30	191.404,03
ruj.20	16.9.2020	9.10.2020	222.570,50	6.400,00	24	5,89	15.000,00	859,63	183.663,66
	10.10.2020	15.10.2020	183.663,66		6	5,89		177,34	183.841,00
	16.10.2020	6.11.2020	190.063,66	6.400,00	22	5,89	15.000,00	672,91	175.913,91
	7.11.2020	15.11.2020	175.913,91		9	5,89		254,79	176.168,70
lis.20	16.11.2020	2.12.2020	182.313,91	6.400,00	17	5,89	5.000,00	498,77	178.067,47
	3.12.2020	15.12.2020	178.067,47		13	5,89		372,53	178.440,00

stu.20	16.12.2020	31.12.2020	184.467,47	6.400,00	16	5,89		474,98	185.314,98
	1.1.2021	8.1.2021	184.467,47		8	5,75	5.000,00	232,48	180.547,46
	9.1.2021	15.1.2021	180.547,46		7	5,75		199,10	180.746,56
pro.20	16.1.2021	3.2.2021	186.947,46	6.400,00	19	5,75	10.000,00	559,56	177.706,12
	4.2.2021	15.2.2021	177.706,12		12	5,75		335,94	178.042,06
sij.21	16.2.2021	8.3.2021	184.106,12	6.400,00	21	5,75	10.000,00	609,06	175.051,12
	9.3.2021	15.3.2021	175.051,12		7	5,75		193,04	175.244,16
vlj.21	16.3.2021	6.4.2021	181.451,12	6.400,00	22	5,75	10.000,00	628,86	172.273,02
	7.4.2021	15.4.2021	172.273,02		9	5,75		244,25	172.517,27
ožu.21	16.4.2021	5.5.2021	178.673,02	6.400,00	20	5,75	10.000,00	562,94	169.480,21
	6.5.2021	15.5.2021	169.480,21		10	5,75		266,99	169.747,20
tra.21	16.5.2021	7.6.2021	175.880,21	6.400,00	23	5,75	15.000,00	637,26	161.784,47
	8.6.2021	15.6.2021	161.784,47		8	5,75		203,89	161.988,36
svi.21	16.6.2021	30.6.2021	168.184,47	6.400,00	15	5,75		397,42	168.785,78
	1.7.2021	7.7.2021	168.184,47		7	5,61	15.000,00	180,95	153.966,73
	8.7.2021	15.7.2021	153.966,73		8	5,61		189,32	154.156,05
lip.21	16.7.2021	4.8.2021	160.366,73	6.400,00	20	5,61	15.000,00	492,96	146.049,01
	5.8.2021	15.8.2021	146.049,01		11	5,61		246,92	146.295,93
srp.21	16.8.2021	6.9.2021	152.449,01	6.400,00	22	5,61	15.000,00	515,49	138.211,42
	7.9.2021	15.9.2021	138.211,42		9	5,61	15.000,00	191,19	123.402,61
UKUPNO				249.600,00			866.750,00	74.656,79	

Tuženi ad 2) Bačvice plaža d.o.o. Split u razdoblju od 13. srpnja 2018. do 15. rujna 2021. godine uplatio tužitelju ukupno 866.750,00 kn.

Zatezne kamate na iznos od 665.895,82 kn, koji iznos je uvećavan svakog slijedećeg mjeseca za 6.400,00 kn, obračunate za razdoblje od 13. lipnja 2018. do 15. rujna 2021. godine, uvažavajući uplate tuženika od 866.750,00 kn, iznose ukupno 74.656,79 kn.

Ukupni dug tuženika od 665.895,82 kn uvećan za mjesečne obveze počev od obveze za svibanj 2018. do srpnja 2021. godine s osnova glavnice iznosi 915.495,82 kn (665.895,82+249.600,00).

Ako se uplaćenim iznosom od ukupno 866.750,00 kn najprije zatvore zatezne kamate obračunate do dana zadnje uplate 15. rujna 2021. godine u iznosu od 74.656,79 kn tada su uplatama podmirene sve obračunate zatezne kamate i 792.093,21 kn (915.495,82 -74.656,79) s osnova glavnice.

Na dan 15. rujna 2021. godine saldo duga iznosi 123.402,61 kn (915.495,82 + 74.656,79 - 866.750,00) i odnosi se na glavnice.

M I Š L J E N J E

Na dan 15. rujna 2021. godine obveza tuženika ad 2) BAČVIĆE PLAŽA d.o.o. Split i ad 3) MIRA ŠEGOVIĆA iz Tučepa temeljem iznosa dosuđenih tč. I i II presude Općinskog suda u Splitu broj Pi 402/11 od 14. svibnja 2014. godine, s osnova glavnice i zateznih kamata obračunatih od dospijeća do 15. rujna 2021. godine, uzimajući u izračun uplate tuženika od 866.750,00 kn iznosi 123.402,61 kn i odnosi se na glavnice.

Stalni sudski vještak za
knjigovodstvo i financije

Matija Trogrlić

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jeleni Kvarantan Karuza kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja **Tonča Jukić** iz Splita, Matice Hrvatske 14, zastupan po pun. Siliviu Ćurin, odv. u Splitu i Hildi Jukić, protiv tuženika: 1. **Mirka Šegović** iz Splita, zastupan po punomoćnicima Zoranu Mimici i Peri Tolić odv. u Splitu, 2. **Bačvice plaža** d.o.o. Split, Svačićeva 24, zastupano po punomoćnicima Bori Rajić i Tomislavu Kasalo, odv. u Splitu, i 3. **Grad Split**, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 15. svibnja 2012., u nazočnosti pun. tužitelja, zam. pun. tuženika ad 1., Marka Živaljić odv. vježbenika kod odvjetnika Zorana Mimice, Tomislavu Kasalo pun. tuženika ad.2. i Kseniji Stanišić Ćutura pun. tuženika ad 3., te po objavi presude dana 30. svibnja 2012.g., u izočnosti stranaka., istog dana

presudio je

I. Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji glasi:

- I. Dužni su tuženici solidarno i u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude isplatiti tužitelju iznos od 334.381,11 kn, sa zateznim kamatama po stopi od 14% godišnje, a u slučaju promjene stope zakonskih zateznih kamata prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, a koje teku od presuđenja do isplate, dok se za više zatraženo 654.418,90 kn tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.
- II. Dužni su tuženici solidarno i u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude, s osnova rente isplaćivati tužitelju mjesečni iznos od 3.701,61 kn počevši od 31. svibnja 2012.g., pa ubuduće svakog mjeseca najkasnije do 5-og u mjesecu za tekući mjesec, sa zakonskim zateznim kamatama po stopi od 14% godišnje, a u slučaju promjene stope zakonskih zateznih kamata prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena koje na svaki pojedini mjesečni iznos teku od 5-og u mjesecu za tekući mjesec pa do isplate. dok je za više zatraženo s ovog osnova i to za iznos od 5.805,99 kn tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

III. Dužni su tuženici solidarno i u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude isplatiti tužitelju iznos 283.200,00kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 3. lipnja 2005. pa do 31. prosinca 2007., a od 01. siječnja 2008. g. pa do isplate, po stopi za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koji je prethodio tekućem polugodištu za pet postotnih poena, dok se za više zatraženo za iznos od 70.800,00 kn i više zatražene zatezne kamate tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

2. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji glasi:

„Dužni su tuženici solidarno i u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude isplatiti tužitelju s osnova troškova preseljenja i adaptacije stana zbog posebnih potreba iznos od 346.409,85 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 19.05.2003. do 31.12.2007. prema stopi određenoj čl. 1. st. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01.01.2008. sa zateznom kamatom obračunatoj prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, sve do isplate.

Dužni su tuženici solidarno i u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude isplatiti tužitelju s osnova troškova medicinskim pomagala iznos od 30.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od utuženja do isplate.“

3. Dužan je tuženik ad. 1., naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 387.919,35 kn, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

4. Dužan je tuženik ad 2. naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 472.423,54 kn, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

5. Dužan je tuženik ad 3. naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 674.497,25 kn, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

Tužitelj je ustao pred ovim sudom tužbom dana 5. svibnja 2003. u kojoj navodi da je dana 18. kolovoza 2002. g. na plaži Bačvice pri klizanju sa zračnog jastuka postavljenog u moru (vodeni trampolin) zadobio ozljede opasne po život koje da su mu prouzročile trajni 100% invaliditet. Kao tuženike označio je imatelja zračnog jastuka Mirka Šegovića iz Splita, koncesionara plaže Bačvice plaža d.o.o. Split, te suvlasnike koncesionara plaže poduzeće Konstruktor inženjeringa d.d. Split i Grad Split.

Presudom ovog suda IIP-958/03 od 3. rujna 2009., prihvaćen je djelomično tužbeni zahtjev te je utvrđena odgovornost tuženika pod 1., 2. i 4., za nastanka štete, kao i suodgovornost tužitelja od 50%. Stoga su navedeni tuženici solidarno obvezani isplatiti na ime naknade nematerijalne štete tužitelju iznos od ukupno 1.060.000,00 kuna, dok je preostali dio tužbenog zahtjeva s ove osnove u iznosu od 1.060.000,00 kuna odbijen kao neosnovan (točka I.I. izreke). Istom su presudom obvezani tuženici pod 1.2. i 4. solidarno isplatiti tužitelju na ime troškova liječenja iznos od 2.002,32 kuna, dok je preostali dio tužbenog zahtjeva s ove u iznosu od 17.997,68 kuna odbijen kao neosnovan (točka I.II. izreke). Također su tom presudom tuženici pod 1., 2. i 4. solidarno obvezani isplatiti tužitelju na ime

tuđe njege i pomoći iznos od 80.756,25 kuna, dok je preostali dio tužbenog zahtjeva s ove osnove u iznosu od 361.743,75 kuna odbijen kao neosnovan (točka 1. III izreke). Nadalje su tom presudom tuženici pod 1., 2., i 4. solidarno obvezani plaćati tužitelju mjesečnu rentu u iznosu od 1.368,75 kuna mjesečno počevši od 01. travnja 2008. godine pa nadalje, dok je za više zatraženo po osnovi u iznosu od 6.105,00 kuna tužbeni zahtjev odbijen (točka 1. IV. izreke). Na navedene iznose koji su dosuđeni tužitelju, dosuđena mu je i zakonska zatezna kamata od datum a koju su pobliže označeni u navedenim točkama izreke presude. Tužbeni zahtjev tužitelja odbijen je u dijelu naknade materijalne štete na ime troškova medicinskih pomagala u iznosu od 30.000,00 kuna, na ime troškova preseljenja i adaptacije stana zbog posebnih potreba u iznosu od 370.000,00 kuna na ime troškova operacije u Koreji u iznosu od 295.000,00 kuna i na ime troškova puta i pratnje u Koreju u iznosu od 59.000,00 kuna, sve sa zakonskim zateznim kamatama od podnošenja tužbe pa do isplate (točka 2. izreke). Tužbeni zahtjev odbijen je u cijelosti u odnosu na tuženika pod 3. (točka 3. izreke).

Presudom i rješenjem Županijskog suda u Splitu Gžx-132/09 od 3. rujna 2009.g., navedena presuda je preinačena pod toč. 1. I i II., te je tužitelju pravomoćno utvrđen stupanj sudgovornosti od 20% te na ime naknade neimovinske štete dosuđen iznos od ukupno 1.024.000,00 kn sve sa zateznim kamatama od 7. listopada 2008., pa do isplate, s osnova troškova liječenja iznos od 2.603,02 kn sve sa zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinog računa pa do isplate.

Presuda je potvrđena u dijelu u kojem je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika ad.3., Konstruktor inženjeringa d.d. Split.

Prvostupanjska presuda je ukinuta i vraćena na ponovno odlučivanje u dijelu pod toč. 1.III u kojem je odlučeno o zahtjevu za naknadu tuđe njege i pomoći, u dijelu pod toč. 1.IV u kojem je odlučeno o naknadi mjesečne rente počevši od 1. travnja 2008., u dijelu pod toč. 2. izreke kojim je odbijen tužitelj za isplatu iznosa od 30.000,00 kn s osnova troškova medicinskih pomagala, iznosa od 370.000,00 kn s osnova troškova preseljenja i adaptacije stana zbog posebnih potreba, iznosa od 295.000,00 kn s osnova troškova operacije u Koreji i iznosa od 59.000,00 kn s osnova troškova puta i pratnje u Koreji, sve sa zateznim kamatama kao i u dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka.

Pismenim podnescima od dana 9. siječnja 2012., i 5.03.2012., tužitelj je specificirao i povećao tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na potraživanje naknade s osnova medicinske i nemedicinske tuđe njege i pomoći na način da je zatražio na ime dospjele štete iznos od 988.800,00 kn sa zateznim kamatama od presuđenja pa do isplate, te iznos od 9.507,60 kn na ime rente s osnova tuđe njege i pomoći počevši od 1.01.2012., pa nadalje svakog mjeseca do najkasnijeg 5-og u mjesecu za prethodni mjesec sve sa zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa pa do isplate. Tužitelj je na ime troškova preseljenja i adaptacije stana zatražio isplatu iznosa od 346.409,85 kn sa zateznim kamatama od 19.05.2003., pa do isplate, dok je u preostalom dijelu tužbeni zahtjev ostao nepromijenjen.

Tuženici ad.1. do 3., i daljnjem tijeku postupka osporavali su i preostali dio tužbenog zahtjeve tužitelja u cijelosti.

Sukladno uputi višeg suda sud je u nastavku postupka u dokaznom postupku uz već izvedene dokaze izveo i daljnje dokaze i to pregledao daljnju medicinsku i ostalu dokumentaciju tužitelja dostavljenu uz podnesak tužitelja od 25.03.2010., (list spisa 381/A do 391/I), medicinsku dokumentaciju dostavljenu od strane KBC Zagreb podneskom od

12.04.2010., (list spisa 395 do 406), priložene avionske karte i računi s putovanja u Koreju list spisa (163-168), medicinsku dokumentaciju dostavljenu od strane Klinike za Traumatologiju Zagreb uz podnesak od 14.04.2010., (list spisa 408 do 412), daljnju medicinsku i ostalu dokumentaciju tužitelja dostavljenu na ročištu dana 27. travnja 2010., sve precizirano na zapisniku s ročišta od 27. travnja 2010., (list spisa 416 do 521), Vještvo Odbora za sudbena mišljenja Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu od 27. siječnja 2011., dopis HZZO-a od 21. ožujka 2010., kombinirano vještvo vještaka spec. neurologa dr. Antona Marović i spec. neurokirurga dr. Željka Bušić od 28. srpnja 2011., dopis Ustanove za zdravstvenu njegu «Vita» od 28.09.2011., dopis Doma za starije i nemoćne osobe Lovret Split od 4.10.2011., Potvrda CZS Split od 16.09.2011., dopis HZZO Podružnica Split od 21.11.2011., dopis zdravstvene ustanove «Sano» od 22.11.2011., kopija avionskih karata na ime tužitelja i praiteljice, nalaz i mišljenje CZS Split od 10. srpnja 2011., Knjigovodstveno financijsko vještačenje stalne sudske vještakinje za knjigovodstvo i financije Matije Trogrlić od 6.03.2012., Cijena sata kućne njege od strane HZZO-a za vremenski period 1.05.2003., pa do 31.12.2011., (list spisa 629), Cijena usluge zdravstvene njege od Ustanove za zdravstvenu njegu «Vita» (list spisa 630), dodatna dokumentacija od visini sata tuđe njege i pomoći dostavljena po tužitelju uz podnesak od 28.03.2012., (list spisa 635 do 653).

Tužbeni zahtjev tužitelja u preostalom dijelu djelomično je osnovan.

Stranke su popisale parnični trošak.

Među strankama nije prijeporno da je za nastanak predmetnog štetnog događaja pravomoćno utvrđena odgovornost tuženika ad.1., 2 i 3., od 80%, te suodgovornost tužitelja od 20%.

Kao prijeporno ostalo je za raspraviti osnov i visinu tužbenog zahtjeva u preostalom dijelu zahtjeva tužitelja i to:

- naknadu tuđe njege i pomoći u iznosu od 988.800,00 kn za vremenski period počevši od 5. svibnja 2003., pa do 31. prosinca 2011.,
- naknadi mjesečne rente s osnova medicinske i nemedicinske tuđe njege i pomoći u iznosu od 9.507,60 kn počevši od 1. siječnja 2012., pa ubuduće,
- isplatu iznosa od 30.000,00 kn s osnova troškova medicinskih pomagala,
- isplatu iznosa od 346.409,85 kn s osnova troškova preseljenja i adaptacije stana zbog posebnih potreba,
- isplatu iznosa od 295.000,00 kn s osnova troškova operacije u Koreji, i
- isplatu iznosa od 59.000,00 kn s osnova troškova puta i pratnje u Koreji, sve sa zateznim kamatama.

U konkretnom slučaju, a temeljem čl. 1163. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08, 63/08) primjenjuje se stari Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99, 88/01 - u daljnjem tekstu ZOO), obzirom da se predmetni štetni događaj dogodio za vrijeme važenja istog.

Temeljem čl. 195. ZOO-a, ako povrijeđeni zbog nesposobnosti za rad gubi zaradu odgovorna osoba dužna mu je naknaditi troškove oko liječenja te zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja. Ako povrijeđeni zbog potpune ili djelomične nesposobnosti za rad gubi zaradu ili su mu potrebe trajno povećane ili su mogućnosti njegova daljnjeg razvijanja i napredovanja uništene ili smanjene odgovorna osoba dužna je plaćati povrijeđenom određenu novčanu rentu kao naknadu za tu štetu.

Prema odredbi čl. 188. st. 1. ZPP-a renta se u pravilu određuje novčano, doživotno ili na određeno vrijeme. Renta se i njezina visina određuju uzimajući u obzir sve okolnosti kod donošenja odluke i ista se plaća periodično unaprijed u utvrđenim iznosima.

Početni unaprijed određeni iznos utvrđuje se prema visini štete u času presuđenja ali pod klauzulom rebus sic stantibus, jer sud može na zahtjev oštećenika za ubuduće povećati rentu, a može na zahtjev štetnika smanjiti ili ukinuti ako se znatnije promijenjene okolnosti koje je sud imao na umu prilikom donošenja odluke, dakle može je izmijeniti. Izgubljeni novčani iznos do donošenja sudske odluke budući da je do tada poznat predstavlja već ostvarenu štetu pa se dosuđuje u jednom iznosu. čl. 196. ZOO-a. (VSRH Rev.608/08-3).

Ovaj iznos mjesečne rente utvrđen u času presuđenja uzima se kao osnova i mjerilo za određivanje naknade štete u obliku rente.

Na okolnost potrebe tužitelja sa medicinskom i nemedicinskom pomoći za period od 05. svibnja 2003. godine pa nadalje sud je proveo dopunsko vještačenje po vještacima spec. neurokirurgu dr. Željko Bušiću i spec. neurologu Antunu Maroviću.

Temeljem cjelokupne medicinske dokumentacije te kliničkog pregleda tužitelja vještaci su utvrdili da je tužitelju bila potrebna nemedicinska tuđa njega i pomoć od 05. svibnja 2003. svakodnevno (izuzev kad je bio u bolnici ili na rehabilitaciji) u trajanju od 6 sati dnevno, a i nadalje da će mu biti potrebna ta vrst pomoći u tom vremenskom opsegu dakle 6 sati dnevno.

Medicinska njega i pomoć od 05. svibnja 2003. pa do 27. listopada 2004. (kada stabilnije sjedi) da je bila uključivo s rehabilitacijom u kući, po prosjeku 2 sata dnevno 3 puta tjedno, a od 27. listopada 2004. godine da će tužitelj trajno trebati tuđu njegu i pomoć (u prvom redu rehabilitaciju) radi održavanja postignutog stanja kože i zglobova po jedan sat dnevno 3 puta tjedno.

Sukladno uputi višeg suda na okolnost visine zatražene naknade za medicinsku i nemedicinsku tuđu njegu i pomoć, te izračun rente za ubuduće, a nakon što je tužitelj dostavio te sud zatražio relevantnu dokumentaciju iz koje proizlazi prima li tužitelj medicinsku njegu i pomoć, na koji način i koliko mu je priznata i plaćena od strane HZZO-a, te zajedno s podacima o naknadi koju je tužitelj primao za navedeni vremenski period, ovaj sud je proveo knjigovodstveno financijsko vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji za knjigovodstvo i financije Matije Trogrlić. Vještakinji je naloženo da izračuna kolika bi tužitelju u zatraženom vremenskom periodu prema utvrđenim satima potrebne medicinske i nemedicinske tuđe njege i pomoći pripadala naknada, a nakon umanjenja isplata koje je tužitelj s tog osnova primao od strane CZS, te izračun rente za ubuduće i to u dvije varijante: za medicinsku pomoć po cjeniku HZZO-a i Ustanove za zdravstvenu njegu „Vita“, te nemedicinsku pomoć po cijenama Doma za starije i nemoćne osobe Lovret Split te neto satnice NKV radnika u RH.

Vještakinja je u svom vještvu od 6.03.2012., temeljem kompletne dokumentacije koju je detaljno precizirala u svom nalazu i mišljenju utvrdila sljedeće:

U razdoblju od 05. svibnja 2003. do 31. prosinca 2011. godine tužitelj bi imao pravo na:

- a). 1.173 sata medicinske tuđe njege i pomoći.

Vrijednost 1.173 sata medicinske tuđe njege i pomoći iznosi:

- 62.936,16 kn, od čega 80% iznosi 50.348,93 kn, obračunato po cjeniku HZZO-a,
- 66.431,64 kn, od čega 80% iznosi 53.145,31 kn, obračunato po cjeniku Ustanove za zdravstvenu njegu „Vita“.

Potrebno je naglasiti da se cijena sata prema podacima dostavljenim od HZZO-a i od Vite razlikuju se na način da su cijene Vite uglavnom veće, a od kolovoza 2010. godine cijena je ista (79,50 kn sat). Prema navodima Vite njihova cijena sata predstavlja cijenu sata koju odobrava HZZO uvećanu za „naknadu troškova puta dolaska pacijentu“ koju naknadu im je HZZO isplaćivao.

b). 18.708 sati nemedicinske tuđe pomoći.

Vrijednost 18.708 sati nemedicinske tuđe njege i pomoći iznosi:

- 654.780,00 kn, od čega 80% iznosi 523.824,00 kn, obračunato po cijenama Doma za starije i nemoćne osobe Lovret Split,
- 323.242,14 kn, od čega 80% iznosi 258.593,71 kn, obračunato po cijenama prosječne neto satnice NKV radnika u RH.

Ako se obračunata naknada za 18.708 sati nemedicinske tuđe njege i pomoći umanjuje za isplate Centra za socijalnu skrb Split tada ista iznosi:

- 609.780,00 kn, od čega 80% iznosi 478.824,00 kn, obračunato po cijenama Doma za starije i nemoćne osobe Lovret Split,
- 278.242,14 kn, od čega 80% iznosi 213.593,71 kn, obračunato po cijenama prosječne neto satnice NKV radnika u RH.

c). renta s osnova medicinske i nemedicinske tuđe njege i pomoći, obračunata u visini prosjeka za listopad, studeni i prosinac 2011. godine (bez umanjivanja za isplate Centra za socijalnu skrb) iznosi:

- 7.473,50 kn (6.440,00+1.033,50) u 100% iznosu, odnosno 5.978,80 kn u 80% iznosu (po cjeniku Lovreta Split),
- 4.627,02 kn (3.593,52+1.033,50) u 100% iznosu, odnosno 3.701,61 kn u 80% iznosu (po cijeni sata NKV radnika u RH).

Na vještvo sudske vještakinje za knjigovodstvo i financije Matije Trogrlić stranke nisu imale posebnih primjedbi, stoga isto vještvo ovaj sud u cijelosti prihvaća.

Izgubljeni novčani iznos do donošenja sudske odluke budući da je do tada poznat predstavlja već ostvarenu štetu pa se dosuđuje u jednom iznosu. Ovaj iznos mjesečne rente utvrđen u času presuđenja uzima se kao osnov i mjerilo za određivanje naknade štete u obliku rente za buduće vrijeme.

Medicinska tuđa njega i pomoć

Prema obračunu vještaka ovaj sud prihvaća izračun vještaka za medicinsku tuđu njegu i pomoć obračunatu po cjeniku Ustanove za zdravstvenu njegu „Vita“. obzirom na utvrđenje vještaka neurokirurga i neurologa da je tužitelju potrebna medicinska njega i pomoć uključivo rehabilitacija u kući. Kako se cijena sata dostavljene od HZZO-a i od Vite razlikuju se na način da su cijene „Vite“ uglavnom veće, a od kolovoza 2010. godine cijena je ista (79,50 kn sat), te kako cijena sata „Vite“ predstavlja cijenu sata koju odobrava HZZO uvećanu za „naknadu troškova puta dolaska pacijentu“ koju naknadu im je HZZO isplaćivao, ovaj sud je prihvatio taj izračun jer je tužitelju potrebna stalna medicinska pomoć u kući, što uključuje troškove dolaska pacijentu.

Temeljem obračuna vještaka prema cjeniku Ustanove za zdravstvenu njegu „Vita „ sud je izračunao već dospjele iznose rente do presuđenja za medicinsku tuđu njegu i pomoć kako slijedi:

- za razdoblje 05. svibnja 2003. do 31. prosinca 2011., za pruženih 1.173 sata medicinske tuđe njege i pomoći iznos od 66.431,64 kn, od čega 80% iznosi **53.145,31 kn,**
- za razdoblje 1. siječnja 2012. do 30. svibnja 2012., do presuđenja prema izračunu prosječne mjesečne medicinske tuđe njege i pomoći 1.033,50 kn, od čega 80% iznosi 826,80 kn x 5 mjeseci daje iznos od **4.134,00 kn.**

Dakle dospjela naknada s osnova medicinske tuđe njege i pomoći iznosi **57.279,31 kn.**

Nemedicinska tuđa njega i pomoć

Prema važećem pravnom stavu visina naknade nemedicinske tuđe njege i pomoći određuje se prema netto zaradi osobe koja bi u mjestu u kojem je tuđa njega i pomoć trebala biti pružena bila sposobna pružiti takvu uslugu, a ukoliko takva osoba ne bi postojala, visina naknade štete određuje se prema slobodnoj ocjeni time da se visina naknade štete s tog osnova utvrđuje u nominalnom iznosu u vrijeme kada su troškovi nastali.

Visinu naknade s ovog osnova sud je sukladno procjeni vještakinje prihvatio prema cijeni sata rada NKV radnika kao osobe koja bi takvu pomoć bila sposobna pružiti, jer zaista nema pravnog uporišta da se primjenjuje Cjenik Doma za starije i nemoćne „Lovret“ u situaciji kada tužitelju taj Dom nije pružao tuđu pomoć i njegu, već su mu je pružali članovi domaćinstva. Kada tuđu pomoć i njegu ne pružaju treće osobe, već članovi domaćinstva, visinu štete po ovom osnovu treba utvrđivati prema cijenama sata rada NKV radnika, koja satnica se utvrđuje prema podacima Državnog zavoda za statistiku u utuženom periodu, a što je prema pribavljenim podacima izračunala vještakinja. (Županijski suda u Splitu Gžnš.118/09 od 19. studenog 2009.g.).

Temeljem obračuna vještaka prema prosječnoj neto satnici NKV radnika u RH dospjeli iznosi rente do presuđenja za nemedicinsku tuđu njegu i pomoć iznose kako slijedi:

- za razdoblje 05. svibnja 2003. do 31. prosinca 2011., za pruženih 18.708 sati nemedicinske tuđe pomoći i njege iznos od 323.242,14 kn, od čega 80% iznosi **258.593,71 kn,**
- za razdoblje 1. siječnja 2012. do 30. svibnja 2012., do presuđenja prema izračunu prosječne mjesečne nemedicinske tuđe njege i pomoći prema prosječnoj neto satnici NKV radnika u RH iznosi 4.627,02 kn, od čega 80% iznosi 3.701,61 kn za 5 mjeseci daje iznos od **18.508,08 kn.**

Dakle dospjela naknada s osnova nemedicinske tuđe njege i pomoći iznosi **277.101,80kn.**

Ukupno dospjela naknada s osnova medicinske i nemedicinske tuđe njege i pomoći za vremenski period od 5. svibnja 2003., do 30. svibnja 2012., odnosno do presuđenja iznosi **334.381,11 kn.** Obzirom da je visina materijalne novčane štete za naknadu troškova tuđe pomoći i njege ovaj sud utvrdio prema cijenama na dan presuđenja kojim trenutkom nastupa i dospjelost utvrđenog iznosa naknade troškova tuđe pomoći i njege stoga i zakonske zatezne kamate na takav utvrđeni iznos pripadaju od presuđenja pa do isplate, sukladno čl.29. st.2. ZOO/05. Kako je tužitelj s ovog osnova zatražio iznos od 988.800,00 kn valjalo je za više zatraženo za iznos od 654.418,90 kn tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

Renta

Prema izračunu vještakinje ukupno renta s osnova medicinske i nemedicinske tuđe njege i pomoći, obračunata u visini prosjeka za listopad, studeni i prosinac 2011. godine (bez umanjena za isplate Centra za socijalnu skrb) iznosi:

- 4.627,02 kn (3.593,52+1.033,50) u 100% iznosu, odnosno 3.701,61 kn u 80% iznosu (po cijeni sata NKV radnika u RH).

Obzirom da je pravomoćno utvrđen tužiteljjev doprinos za nastalu štetu od 20% za koji iznos mu je umanjena naknada s osnova medicinske i nemedicinske tuđe njege i pomoći dobije se iznos od 3.701,61 kn koji mu je iznos priznat iz osnova rente na ime tuđe njege i pomoći počevši od 31. svibnja 2012. g. pa nadalje sve sa zakonskim zateznim kamatama koji na taj iznos teku od 5 –og u mjesecu za tekući mjesec do isplate sukladno čl. 29. st.2. ZOO/05, dok je za više zatraženo s ovog osnova i to za iznos od 5.805,99 kn tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

Na okolnost zatraženih troškova operacije i putovanja u Koreji u ukupnom iznosu od 354.000,00 kuna, ovaj sud je sukladno uputi višeg suda proveo medicinsko vještačenje po Odboru za sudbena mišljenja medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu kako bi se utvrdilo da li je takvu zdravstvenu uslugu tužitelj mogao ostvariti u RH, da li je takav operativni zahvat tužitelju bio potreban i da li se zdravstveno stanje tužitelja nakon te operacije znatno popravilo. U nalazu i mišljenju sudbenog vijeća medicinskog fakulteta navedeno je da takvu vrstu liječenja nije moguće provesti u RH. Ističe se da se kod tužitelja radi o ozljedi kralježnične moždine s oduzetošću nogu, a radi se o izrazito teškom invaliditetu te da svaki terapijski postupak ili zahvat koji budi nadu ima opravdanja za pokušaj oporavka izgubljenih funkcija. Kako u ovom času ne postoje nikakve druge mogućnosti ili drugog načina liječenja vještaci smatraju da ovakvu mogućnost tužitelj ima pravo izabrati kao metodu liječenja. Mišljenja su da je početak kliničkih studija embrionalnih matičnih stanica revolucionaran pomak u liječenju oštećenja prekida leđne moždine i početak nove ere u liječenju. Zdravstveno stanje tužitelja nakon zahvata u Koreji tj. liječenje embrionalnog matičnih stanica da se znatno popravilo, odnosno da je tužitelju poboljšana kvaliteta života. Najveće poboljšanje da je u snazi mišića trupa „bolje držanju u kolicima“, boljom osjeti trupa te poboljšanje u smislu osjeta za mokrenje čak i za defekaciju te da mu se popravila erekтивna difunkcija uz mokrenje, koji oporavak da ne spada u očekivani tijek bolesti. Ovaj sud u cijelosti prihvaća predmetno vještvo kao stručno obzirom da stranke nisu imale posebnih primjedbe na iskazano stručno mišljenje, niti su predlagale dopunu istog. Slijedom stručnog liječničkog stava da se liječenjem u Koreji zdravstveno stanje tužitelja znatno popravilo a sukladno uputi višeg suda ovaj sud smatra osnovanim ovaj vid štete koji je tužitelju priznat s tim da je isti valjalo umanjiti za utvrđeni stupanj suodgovornosti tužitelja od 20% te dosuditi za troškove zahvata iznos od 236.000,00 kn, te za troškove putovanja iznos od 47.200,00 kn, te za više zatraženo za iznos od 70.800,00 kn tužbeni zahtjev u tom dijelu odbiti kao neosnovan. Kako se radi o materijalnoj novčanoj šteti priznate su tužitelju i zatražene zakonske zatezne kamate sukladno čl. 186. ZOO-a od trenutka nastanka štete. Šteta tužitelju je prema priležućoj dokumentaciji priloženim avionskim kartama i računima s putovanja u Koreju list spisa (163-168 i 448-451), nastala 3. lipnja 2005. god., a kako je kamata zatražena od utuženja ista je priznata tužitelju od nastanka štete 3. lipnja 2005. pa do 31. prosinca 2007., sukladno čl. 277. ZOO-a, a od 01. siječnja 2008. g. pa do isplate prema čl. 29. st. 2. novog ZOO/05, po stopi za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koji je prethodio tekućem polugodištu za pet postotnih poena, stoga je i za više zatražene kamate tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

Što se tiče potraživanja s osnova troškova preseljenja i adaptacije stana zbog posebnih potreba tužitelja ovaj sud i dalje smatra da tužitelj nije aktivno legitimiran za potraživanje tog vida materijalne štete obzirom da iz priložene potvrde o imovnom stanju tužitelja, temeljem koje je tužitelj i oslobođen od plaćanja pristojbi jasno proizlazi da tužitelj nema u vlasništvu nikakve imovine. Iz priložene cjelokupne dokumentacije u svezi preseljenja i adaptacije stana razvidno je da sva imovina, računi iz kojeg proizlaze troškovi adaptacije, kupoprodajni ugovori i dr. glase na roditelje tužitelja i da to nije šteta koju je trpio tužitelj već njegovi roditelji koju su naknadu mogli tražiti u ovom ili posebnom postupku. Stoga je u tom dijelu i to za zatraženi iznos od 346.409,85 kn tužbeni zahtjev zajedno sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama valjalo odbiti kao neosnovan.

Na to se može nadovezati i odbijajući dio tužbenog zahtjeva koji se odnose na naknadu troškova medicinskih pomagala u zatraženom iznosu od 30.000,00 kn obzirom da iz dopisa HZZO od 5. lipnja 2008. proizlazi da tužitelj ima pravo na dvoja invalidska kolica za odrasle koja su mu i odobrena 13. veljače 2003. g., a druga s posebnom prilagodbom 23. svibnja 2006. g. Tužitelj nije u ovom postupku dostavio račun o nabavci medicinskog pomagala iz kojeg bi bilo razvidno da je tužitelj imao stvarni trošak u iznosu od 30.000,00 kn. Isto tako tužitelj nije dokazao kada ni od koga je kupio ta kolica, obzirom da su u spisu dostavljene samo ponude (predračuni list spisa 491 i 492), a ne i dokaz o uplati, stoga je ovaj sud smatrao suvišnim utvrđivati da li je na isti način mogao koristiti kolica koja su mu priznata od strane HZZO-a. Naime teret dokaza je na tužitelju, pa tako i da li je tužitelj prilikom ostvarivanja prava zdravstvenog osiguranja postupao sukladno propisima iz zdravstvenog osiguranja. Stoga je u tom dijelu tužbeni zahtjev zajedno sa zatraženim zakonskim zateznim kamatama valjalo odbiti kao neosnovan.

Odluka o trošku temelji se čl. 154. st. 3. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01 i 117/03), Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 69/93, 87/93, 16/94 i 11/96) od podnošenja tužbe do 4. srpnja 2004. g. a od 5. srpnja 2004. g. prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 91/04), VPS – od 5. svibnja 2003. do 24. svibnja 2005. – 867.000,00 kn, od 25. svibnja 2005. do 25. listopada 2006. – 917.000,00 kn, od 26. listopada 2006. pa do 25. lipnja 2007. - 1.841.500,00 kn, od 26. lipnja 2007. g. do 24. ožujka 2008. – 3.841.500,00 kn, od 25. ožujka 2008. do – 25. rujna 2009., 3.344.000,00 kn, od 26. rujna 2009., - 8. siječnja 2012., - 1.646.500,00 kn, od 9. siječnja 2012. – 5. ožujka 2012 – 2.313.256,00 kn, te od 5. ožujka 2012 – 2.289.665,85 kn, te popisu troška pun. tužitelja, pun. tuženika ad 1., 2. i 4.

Tužitelju je priznat trošak za sastav tužbe – 867 bodova, za sastav podnesaka (3.10.03., 21.01.04., 14.06.04., 17.08.04.) za svaki po 867 bodova, za zastupanje na ročištima (15.9.03., 2.07.04., 10.09.04., 29.10.04., 11.02.05., 8.04.05., 20.05.05.) za svaki po – 867 bodova, za sastav obrazloženih podnesaka (12.08.05., 24.10.05., 23.11.05.) za svaki po 917 bodova, za zastupanje na ročištima (10.06.05., 20.10.05., 24.01.06., 8.05.06.) za svako po 917 bodova, za sastav obrazloženih podnesaka (26.10.06., 06.06.07.) za svaki po 1837 bodova, za sastav obrazloženih podnesaka (18.07.07., 26.09.07., 25.03.08., 4.08.08., 15.08.08.) za svaki po 3336 bodova, za zastupanje na ročištima (26.10.07., 4.03.08., 18.03.08., 1.04.08., 16.05.08., 13.06.08., 5.09.08., 22.09.08.) za svaki po 3.336 bodova, za pristup na ročište 15.04.08. – 1668 bodova, za sastav žalbe 6.11.08., - 4.180 bodova, odgovora na žalbu 3.12.08.,- 3787 bodova, sastav žalbe na dop. presudu od 26.11.08., - 62,5 bodova, za zastupanje na ročištima (15.03.10., 27.04.10, 15.03.11., 14.09.11., – (Tbr. 9.toč.2.) - za svako po 823,25 bodova, za pristup na ročište 17.11.11., - 411,62 boda, za zastupanje na ročištu

9.01.12., (Tbr. 9.toč.2.) – 1.156,62 boda, za zastupanje na ročištu 15.05.12., (Tbr. 9.toč.2.) – 1.144,83 boda, za sastav podnesaka od (25.03.10, 22.07.10., 29.03.11., 9.01.12) za svaki po 25 bodova, za sastav podneska od 14.03.11., - 1.646,5 bodova, za sastav podneska od 28.03.12., - 2.289,66 boda, što ukupno iznosi 83.604,73 bodova, (vrijednost 1 boda sa paušalom = 10,00 kn) što iznosi 836.047,30 kn + 25% PDV, daje iznos od 1.045.059,10 kn. Tom iznosu valja pridodati trošak sudske dostave u iznosu od 117,50 kn što iznosi 1.045.176,60 kn.

Tužitelju su u cijelosti priznati troškovi vještačenja i materijalni troškovi zajedno sa zatraženim kamatama koje je zatražio jer su po ocjeni ovog suda isti bili nužni za vođenje ovog postupka bez obzira na njegov ishod i to troškovi vještačenja i materijalni trošak prijevoza radi medicinskog vještačenja s pratiteljem u ukupnom iznosu od 22.765,54 kn.

Tuženiku ad 1. je priznat trošak za sastav odgovora na tužbu – 867 bodova, za sastav podneska 08.06.04. - 867 bodova, za zastupanje na ročištima (2.07.04., 10.09.04., 29.10.04., 8.04.05., 20.05.05.) za svaki po – 867 bodova, za sastav podneska 18.10.05. – 250 bodova, za sastav obrazloženog podnesaka 23.05.07. - 917 bodova, za sastav obrazloženog podneska 20.06.07. – 1.837, za zastupanje na ročištima (10.06.05., 20.10.05., 24.01.06.) za svako po 917 bodova, za zastupanje na ročištu dana 24.05.07. – 1.837 bodova, za sastav obrazloženih podnesaka (18.09.07., 14.03.08., 1.7.08., 16.09.08.) za svaki po 3.336 bodova, za zastupanje na ročištima (26.10.07., 4.03.08., 18.03.08., 1.04.08., 13.06.08., 5.09.08., 22.09.08.) za svaki po 3.336 bodova, za pristup na ročište 15.04.08. – 1.668 bodova, za sastav žalbe 7.11.08., - 4.100 bodova, za zastupanje na ročištima (15.03.10., 27.04.10, 15.03.11., 14.09.11., 9.01.12., 15.05.12.,) – za svako po 800 bodova, za pristup na ročište 17.11.11., - 411,62 boda, što ukupno iznosi 61.336,62 boda, (vrijednost 1 boda sa paušalom = 10,00 kn) što iznosi 613.366,20 kn + 25% PDV, daje iznos od 766.707,75 kn. Tom iznosu valja pridodati trošak vještačenja kojeg je tuženik ad 1. imao u iznosu od 1.510,00 kn, tako da mu je ukupno priznat trošak u iznosu od 768.214,00 kn.

Tuženiku ad 2. je priznat trošak za zastupanje na ročištu 15.9.03., – 867 bodova, za sastav podneska od 20.10.03., - 867 bodova, za zastupanje na ročištima (26.10.07., 4.03.08., 18.03.08., 1.04.08., 16.05.08., 13.06.08., 5.09.08., 22.09.08.) za svaki po 3.336 bodova, za sastav žalbe 19.11.08., - 4.180 bodova, za sastav odgovora na žalbu 10.12.08. – 3.767 bodova, za zastupanje na ročištima (15.03.10., 27.04.10, 15.03.11., -Tbr. 9.toč.2.) - za svako po 823,25 bodova, za zastupanje na ročištu 9.01.12., (Tbr. 9.toč.2.) – 1.156,62 boda, za sastav podneska od 2. travnja 2012., - 2.289,66 boda, za zastupanje na ročištu 15.05.12., (Tbr. 9.toč.2.) - 1.144,83 boda, što ukupno iznosi 43.429,86 boda, (vrijednost 1 boda sa paušalom = 10,00 kn) što iznosi 434.298,60 kn + 25% PDV, daje iznos od 542.873,25 kn.

Tuženiku ad 3. je obistinjen trošak pristojbe odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn te trošak vještačenja u iznosu od 1.510,00 kn što ukupno daje 4.010,00 kn.

Tužitelj je sukladno čl. 154. st. 2. ZPP-a cijeneći osnov i visinu tužbenog zahtjeva uspio u ovom postupku sa 62,5%, a tuženici ad 1. 2. i 3. su uspjeli sa 37,5%.

Slijedom navedenog tužitelju je sukladno njegovom uspjehu od 62,5% obistinjen parnični trošak u iznosu od 653.235,37 kn + 22.765,54 kn materijalnog troška koji mu je priznat u cijelosti, što ukupno iznosi 676.001,00 kn.

Tuženicima je sukladno njihovom uspjehu u parnici od 37,5% obistinjen parnični trošak i to:

- tuženiku ad 1. u iznosu od 288.081,65 kn.
- tuženiku ad 2. u iznosu od 203.577,46 kn.
- tuženiku ad 3. u iznosu od 1.503,75 kn.

Kada se prebije obistinjen trošak tužitelja sa obistinjenim troškom tuženika ad 1., 2 i 3 dobiju se iznosi koje tuženici na ime parničnog troška trebaju isplatiti tužitelju i to:

- tuženik ad 1. u iznosu od 387.919,35 kn.,
- tuženiku ad 2. u iznosu od 472.423,54 kn.,
- tuženiku ad 3. u iznosu od 674.497,25 kn.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Splitu, dana 30. svibnja 2012. g.

S U D A C

Jelena Kvarantan Karuza, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke može se izjaviti žalba Županijskom sudu u Splitu. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik

Štara

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU

16
OPĆINSKI SUD U SPLITU

12. 12. 2016

obloženo
u
priloga
kuna.

12. 12. 16

11277

Gžnš-3 02/14

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Županijski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od sutkinja tog suda Amare Trgo, kao predsjednice vijeća, mr.sc. Senije Ledić, kao članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice te Blaženke Rilov Ćurin, kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Tonća Jukića iz Splita, Rendićeva 24, zastupanog po punomoćnicima Vinku Ljubičiću i Željku Vrdoljaku, odvjetnicima u Splitu, protiv tuženika pod 1) Grada Splita zastupanog po punomoćnici Kseniji Staničić Ćutura, dipl. pravnici ovog tuženika, pod 2) Bačvice plaža d.o.o. iz Splita, Svačićeva 24a, zastupanog po punomoćnicima Tomislavu Kasalu i Bori Rajiću, odvjetnicima u Splitu i pod 3) Mira Šegovića iz Tučepa, Donji Ratac 14, radi isplate, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženika pod 2) Bačvice plaža d.o.o. protiv presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-402/11 od 14. svibnja 2014., u sjednici vijeća održanoj 11. listopada 2016.,

presudio je

Odbijaju se kao neosnovane žalbe tužitelja i tuženika pod 2) Bačvice plaža d.o.o. te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Splitu broj Pi-402/11 od 14. svibnja 2014.

riješio je

Odbacuje se kao nepravovremena dopuna žalbe tužitelja predana prvostupanjskom sudu 27. lipnja 2014.

Obrazloženje

Pobijanom su presudom obvezani tuženici pod 2) Bačvice plaža d.o.o. i pod 3) Miro Šegović solidarno isplatiti tužitelju iznos od 192.000,00 kuna s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, dok je za više zatraženo tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan (točka I.

izreke). Nadalje su tuženici pod 2) i 3) obvezani solidarno isplaćivati tužitelju rentu na ime izgubljene zarade u iznosu od 6.400,00 kuna mjesečno, također s pripadajućom kamatom, dok je za više zatraženo tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan (točka II. izreke). Tužbeni je zahtjev odbijen u odnosu na tuženika pod 1) u cijelosti kao neosnovan (točka III. izreke). Odlukom su o parničnom trošku obvezani tuženici pod 2) i 3) solidarno nadoknaditi tužitelju trošak u iznosu od 90.200,00 kuna (točka IV. izreke).

Protiv ove presude žalbu podnose tužitelj i tuženik pod 1). Tužitelj je podnio jednu pravovremenu i jednu nepravovremenu žalbu (nepravovremena žalba je predana sudu prvog stupnja 27. lipnja 2014.). Pravovremenom se žalbom presuda pobija u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev zbog svih žalbenih razloga predviđenih odredbom članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 i 89/14, dalje: ZPP), s prijedlogom da se presuda u pobijanom dijelu preinači prihvaćenjem tužbenog zahtjeva, podredno da se ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

Tuženik pod 2) pobija prvostupanjsku presudu u dijelu kojim je tužbeni zahtjev prihvaćen, također zbog svih žalbenih razloga, s prijedlogom da se presuda u pobijanom dijelu preinači, a tužbeni zahtjev odbije, podredno da se ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

Na žalbe nije odgovoreno.

Pravovremene žalbe tužitelja i tuženika pod 2) nisu osnovane, dok je žalba tužitelja predana na poštu 27. lipnja 2014. nedopuštena kao nepravovremena.

Neosnovano tužitelj ukazuje na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a jer pobijana presuda sadrži jasne i neproturječne razloge o odlučnim činjenicama, o tim činjenicama ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Žalitelji ne ukazuju na druge bitne povrede, a ispitujući pobijanu presudu i postupak koji je prethodio njezinu donošenju u granicama ispitivanja iz članka 365. stavka 2. ZPP-a, žalbeni sud ocjenjuje da u postupku nisu počinjene ni bitne povrede iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

Predmet je postupka zahtjev tužitelja za naknadu štete koju je on pretrpio u štetnom događaju od 18. kolovoza 2002. na plaži Bačvice u Splitu pri korištenju zračnim jastukom postavljenim u moru (vodeni trampolin) kada je pri iznenadnom proklizivanju naglavice s tog jastuka padom u more i udarom o dno zadobio ozljede opasne po život koje su mu prouzročile trajni i potpuni invaliditet u opsegu od 100%.

Tužbeni je zahtjev usmjeren prema tuženiku pod 1) Gradu Splitu kao nositelju koncesije odnosno koncesionaru na pomorskom dobru, tuženiku pod 2) Bačvice plaža d.o.o. iz Splita kao podkoncesionaru te pod 3) Miru Šegoviću kao imatelju opasne stvari i ujedno nositelju koncesijskog odobrenja.

U postupku je utvrđeno:

- da je ugovorom o koncesiji na pomorskom dobru u uvali Bačvice u Splitu koji ugovor sadrži samo datum urudžbiranja od 1. ožujka 1996., a na temelju odluke o koncesiji na pomorskom dobru, Skupština Županije Splitsko - dalmatinske kao koncedent dala u koncesiju tuženiku pod 1) Gradu Splitu, pomorsko dobro Uvala Bačvice u Splitu, radi gospodarskog korištenja u cjelokupnoj površini od 14.367 m² i pripadajućeg morskog akvatorija, s tim da se može koristiti za plažu, sportske terene i komercijalne sadržaje uz određenu naknadu,

- da je u točki 5. tog ugovora navedeno da je koncesionar odgovoran za eventualnu štetu nastalu uslijed gospodarskog korištenja koncesije, dok je u točki 9. navedeno da se ugovor sklapa na vrijeme od 12 godina,

- da je Odlukom o izmjeni i dopuni Odluke o koncesiji pomorskog dobra Uvala Bačvice u Splitu od 27. rujna 2001. Gradu Splitu, kao ovlašteniku koncesije, dopušten prijenos prava uporabe i korištenja poslovno - komercijalnih i kupališno - komercijalnih sadržaja na trgovačko društvo Bačvice plaža d.o.o. Split, ali uz zadržavanje potpune odgovornosti prema davatelju koncesije,

- da je dodatkom broj 1 Ugovora o koncesiji od 17. listopada 2001., osim izmjene visine naknade za koncesiju, ovlašteniku u članku 2: tog Ugovora dopušten prijenos prava uporabe i korištenja poslovno - komercijalnih i kupališno - komercijalnih sadržaja na tvrtku Bačvice plaža d.o.o. uz zadržavanje pune odgovornosti prema davatelju koncesije,

- da se u Ugovoru broj 6/02 od 15. svibnja 2002. sklopljenom između trgovačkog društva Bačvice plaža d.o.o. i Mira Šegovića, tuženika pod 3), kao vlasnika turističkog obrta "Adriatic aqua park" spominje da je ugovorom od 17. travnja 2001. Grad Split prenio na trgovačko društvo Bačvice plaža d.o.o. Split pravo podkoncesije gospodarskog korištenja na pomorskom dobru uvala Bačvice,

- da je Ugovorom broj 6/02 od 15. svibnja 2002. tuženik pod 2) Bačvice plaža d.o.o., kao podkoncesionar, ustupio tuženiku pod 3) Miru Šegoviću, kao korisniku, pravo korištenja dijela pomorskog dobra na sjevernoj strani morskog dijela zapadnog betonskog platoa u Uvali Bačvice, površine od oko 70 m² u svrhu postavljanja rekreacijsko - zabavnog sadržaja na vodi tzv. "Aqua park",

- da je tuženik pod 3) Miro Šegović 24. svibnja 2002. dobio od nadležnog upravnog tijela Županije splitsko - dalmatinske koncesijsko odobrenje u kojem je izričito navedeno da će Poglavarstvo Grada odrediti nesiteiju koncesijskog odobrenja mikro lokaciju na morskoj obali u skladu s člankom 13. Pravilnika o načinu, uvjetima i visini naknade za izdavanje koncesijskih odobrenja,

- da je vodeni trampolin postavljen na dubini znatno manjoj od one koju je kao sigurnu propisao proizvođač, odnosno da je postavljen na dubini od oko 1-1,5 m, ovisno o variranju plime i oseke, dok bi minimalna dubina trebala iznositi 3,05 m, time da je mikro lokaciju tuženiku pod 3) Miru Šegoviću odredio tuženik pod 2) Bačvice plaža d.o.o.,

- da je tužitelj u dobi od devetnaest godina, 18. kolovoza 2002., sa svojim društvom bez znanja davatelja usluge ušao s morske strane na područje gdje je bio smješten Aqua park,

te se uspeo na vodeni trampolin i postavio u ležeći položaj potrbuške na zračni jastuk, glavom okrenut prema moru,

- da je u jednom trenutku iz nepoznatog razloga otklizao u more te zbog dubine mora od oko 1 m i s tim u vezi nepovoljnog kuta uranjanja i svoje korpulentnosti te visine od 193 cm, glavom udario o dno, zadobio prijelom sedmog vratnog kralješka, oštećenje ledne moždine sa zaostalom paraplegijom i parezom gornjih udova i posljedično 100% invaliditetom, odnosno smanjenjem životne aktivnosti.

Iz sadržaja je spisa razvidno i da je u predmetu prvostupanjskog suda II P-958/03 za nastali štetni događaj pravomoćno utvrđena odgovornost tuženika pod 2) Bačvice plaža d.o.o. i pod 3) Mira Šegovića u omjeru od 80%, odnosno suodgovornost tužitelja u omjeru od 20%, dok je tužbeni zahtjev odbijen u odnosu na Grad Split, a u tom postupku je predmet bio zahtjev za naknadu nematerijalne štete te materijalne štete za tuđu njegu i pomoć.

Protiv drugostupanjske presude kojom je potvrđena spomenuta presuda suda prvog stupnja odlučivao je Vrhovni sud Republike Hrvatske presudom broj Rev-513/10 od 30. listopada 2013., a sud je prvog stupnja prihvatio pravno stajalište izraženo u revizijskoj odluci i ocijenio da se odgovornost tuženika pod 2) temelji na činjenici što je kao podkoncesionar tj. osoba koja je na osnovi sklopljenih ugovora s koncesionarom, a potom i s tuženikom pod 3) Mirom Šegovićem, izabrao i odredio neprimjerenu i nepogodnu mikrolokaciju u površini od 70 m² za odvijanje rekreacijskog sadržaja, gdje je tuženik pod 3) Miro Šegović postavio i za vodeno dno pričvršćen zračni jastuk, pa se odgovornost tuženika pod 2) Bačvice plaža d.o.o. temelji na presumiranoj krivnji u smislu odredbe članka 154. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, dalje: ZOO/91) u vezi s odredbom članka 1163. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08 i 125/11, dalje: ZOO/05).

Što se tiče odgovornosti tuženika pod 3) Mira Šegovića, sud je ocijenio da vodeni trampolin postavljen u preplitkom moru, zbog svoje namjene, osobina, položaja i mjesta postavljanja u okolnostima konkretnog slučaja predstavlja povećanu opasnost za korisnike, zbog čega u smislu članka 173. ZOO/91 predstavlja opasnu stvar za koju na temelju članka 174. stavka 1. i članka 154. stavka 2. odgovara njezin imatelj, odnosno vlasnik po objektivnom kriteriju, a to je tuženik pod 3) Miro Šegović. U primjeni odredbe članka 192. ZOO/91, sud je također ocijenio da je i tužitelj kao oštećenik djelomično pridonio nastanku štete u opsegu od 20% jer je vodeni trampolin koristio protivno njegovoj svrsi i namjeni s nedovoljnom pažnjom i na rizičan način spuštajući se potrbuške na zračnom jastuku (vodenom trampolinu) glavom okrenutom prema vanjskom dijelu tj. moru.

Prvostupanjski je sud također prihvatio i zaključak revizijskog suda da za nastalu štetu tuženici pod 2) i 3) tužitelju odgovaraju solidarno temeljem odredbe članka 206. stavka 1. ZOO/91 zato što su sukladno svom ugovornom položaju i ponašanju zajedno uzrokovali štetu, budući da je šteta rezultat zajedničkog postupanja ovih tuženika, bez obzira što odgovaraju po različitim kriterijima odgovornosti, i to tuženik pod 2) po kriteriju subjektivne odgovornosti, odnosno po principu presumirane krivnje, a tuženik pod 3) objektivno.

Sud je ocijenio da tuženik pod 1) Grad Split nije odgovoran za nastanak predmetnog štetnog događaja i za štetu koju tužitelj trpi jer ova šteta nije nastala iz gospodarskog korištenja koncesije prema drugoj ugovornoj strani, a nije nastala ni iz ugovora kojim je

tuženik pod 1) Grad Split prenio na tuženika pod 2) Bačvice plaža d.o.o. pravo podkoncesije gospodarskog korištenja na pomorskom dobru Uvala Bačvice, već je nesporno šteta nastala kao posljedica propusta u izboru mikrolokacije na morskoj obali tuženika pod 2) Bačvice plaže d.o.o. prema ugovoru broj 6/02 od 15. svibnja 2002. kojim je ovaj tuženik kao podkoncesionar ustupio tuženiku pod 3) Miru Šegoviću pravo korištenja pomorskog dobra od 70 m² u kojem tuženik pod 1) nije sudjelovao.

Također je sud imao na umu da je u koncesijskom odobrenju kojeg je tuženik pod 2) Bačvice plaže d.o.o. dobio od nadležnog upravnog tijela Županije splitsko - dalmatinske od 24. svibnja 2002., navedeno da je Poglavarstvo Grada Splita trebalo odrediti nositelju koncesijskog odobrenja mikrolokaciju na pomorskoj obali u skladu sa člankom 13. Pravilnika o načinima, uvjetima i visini naknade za izdavanje koncesijskih odobrenja, ali nitko od stranaka u sporu nije dostavio dokaze da bi tuženik pod 1) Grad Split bio pozvan postupati po navedenom ovlaštenju.

Ovakav je zaključak suda prvog stupnja pravilan jer se po mjerodavnom Pomorskom zakoniku ("Narodne novine", broj 17/74, 74/94, 43/96), i to članku 59. stavku 4. koncesija ne može prenositi na drugog izuzev odobrenja davatelja koncesije.

Grad Split je doista u vrijeme štetnog događaja bio ovlaštenik koncesije i nositelj ovlaštenja za posebnu uporabu i gospodarsko korištenje pomorskog dobra i bilo mu je dano upravnopravno odobrenje za takvo korištenje pomorskog dobra. Međutim, zbog zasnivanja daljnjih pravnih odnosa na dijelu pomorskog dobra tuženik pod 1) Grad Split ne može snositi odgovornost zbog toga što nije odredio mikrolokaciju na pomorskoj obali jer između te okolnosti i nastale štete nema pravno relevantne uzročne veze radi čega nisu ostvarene pretpostavke odgovornosti za štetu ovog tuženika ni u ovom postupku.

U takvim je okolnostima, pravilan zaključak suda prvog stupnja o odgovornosti tuženika pod 2) i pod 3), kao i neodgovornosti tuženika pod 1) Grada Split za štetu koju tužitelj trpi, jednako kao i zaključak o suodgovornosti tužitelja od 20% jer je utemeljen na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju te pravilno primijenjenom materijalnom pravu.

U pogledu osnovanosti i visine štete zbog izgubljene zarade i rente po istoj osnovi, sud je u primjeni odredbe članka 195. stavka 1. i 2. ZOO/91, utvrdio da je tužitelj upisao studij računarstva na Fakultetu elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje u Splitu 29. rujna 2001. te je tog dana upisao zimsko/ljetni semestar za školsku godinu 2001./2002. i položio dva ispita, ali mu je odlukom dekana odobreno mirovanje studija za tu godinu i poček upisa za 2003., odnosno odobreno mu je mirovanje i poček upisa za 2003./2004., a mirovanje mu je odobreno i kasnije za 2008./2009. do 1. listopada 2010., time da je tužitelj diplomirao 23. prosinca 2010. Tužitelj se prema evidenciji Hrvatskog zavoda za zapošljavanje vodi kao nezaposlena osoba bez prava na novčanu naknadu, a ne ostvaruje ni pravo na invalidsku mirovinu.

Sud je, nadalje, prema podacima Državnog zavoda za statistiku, utvrdio da je prosječna mjesečna plaća isplaćena kao neto plaća za visoku stručnu spremu u Republici Hrvatskoj bila: za prosinac 2010. u iznosu od 8.401,00 kuna, za 2011. u iznosu od 8.342,00 kune, za 2012. u iznosu od 8.417,00 kuna, za siječanj 2013. u iznosu od 8.496,00 kuna te za veljaču 2013. u iznosu od 8.370,00 kuna. Također je utvrđeno da je prosjek duljine studiranja studenata računarstva Fakulteta elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje 5,6 godina za

generaciju 2001./2002. te da je te generacije studij upisalo 68 studenata od kojih je odustalo njih 29, a završilo studij 39 studenata.

Tužitelj je, dakle, upisao studij računarstva za godinu 2001./2002. i imao je početak studija od dvije i pol godine odnosno ukupno trideset mjeseci, a studij je završio 23. prosinca 2010., stekavši akademski naziv diplomirani inženjer računarstva. Prema daljnjim utvrđenjima suda prvog stupnja, nakon završenog studija tužitelj nije zasnovao radni odnos, usprkos tome što se u tu svrhu obraćao pojedinim tvrtkama (Lenio d.o.o., Hattrick d.o.o., te Sanef ITS Tehnologije d.o.o.) koje su odbile njegovu zamolbu iz razloga neprimjerenosti njihovih poslovnih prostora za rad osoba s tjelesnim oštećenjima. Tužitelj ne ostvaruje ni pravo na invalidsku mirovinu, niti naknadu Zavoda za zapošljavanje.

U primjeni odredbe članka 195. stavka 1. i 2. ZOO/91 sud je ocijenio da je tužitelj mlada i obrazovana osoba, sa zanimanjem koje je traženo i aktualno, pa bez obzira na objektivne poteškoće u gospodarstvu i veliki broj nezaposlenih osoba, ocijenio je da bi kao osoba koja je unatoč zdravstvenim preprekama uspješno završila studij jednaku upornost iskazao i prilikom zapošljavanja, odnosno da bi na tržištu zasigurno pronašao radno mjesto adekvatno svojoj stručnoj spremi i da bi mogao zaraditi prosječno mjesečno oko 8.000,00 kuna jer je riječ o iznosu koji je unutar okvira podataka dostavljenih od Državnog zavoda za statistiku koji sud u postupku prihvaća kao mjerodavne.

Dakle, sud je utvrdio da je tužitelj mogao prosječno mjesečno ostvarivati zaradu u iznosu od 8.000,00 kuna, ali mu je po odbitku suodgovornosti od 20% dosudio iznos od 6.400,00 mjesečno, kako u dijelu izgubljene zarade zbog počeka u studiranju, tako i u pogledu rente. Pritom je sud ocijenio da je tužitelj imao početak studiranja od dvije i pol godine koji je u uzročnoj posljedičnoj vezi s nastalim štetnim događajem jer je tužitelj zbog traume bio izložen ozbiljnom i kompliciranom liječenju, a zbog visokog stupnja invalidnosti i ostalih posljedica otežana je i njegova socijalna komunikacija, zbog čega mu je upravo dekan i odobrio mirovanje studija, pa sud smatra osnovanim nedostatke za izgubljeno vrijeme počeka u navedenom trajanju u iznosu od 192.000,00 kuna (30 mjeseci po 6.400,00 kuna).

Sud je odbio prigovor zastare tuženika pod 2) jer je ocijenio da je tužba podnesena 31. ožujka 2011. unutar trogodišnjeg zastarnog roka koji se ima primijeniti na ovaj slučaj, a ocijenio je također da tužitelj nije mogao podnijeti tužbu prije nego što je diplomirao 23. prosinca 2010.

Ovakav je zaključak suda prvog stupnja pravilan u pogledu prigovora zastare osnovan, pa nije u pravu tuženik pod 2) kada ga osporava.

Naime, tužitelj je saznao za ovu štetu onda kada je završio fakultet jer je ovo vrsta štete koja je nastala tek kada je tužitelj diplomirao budući da je on ovu štetu i mogao ostvariti jedino pod pretpostavkom da završi studij, pa je tako ona i nastala tek kad je on završio studij, budući da tužitelj tvrdi da nije ranije mogao završiti studij, a da ga je ranije završio ostvarivao bi zaradu, što je to u postupku i utvrđeno.

Jednako tako, s pravom je sud prihvatio i zahtjev za rentu za izgubljenu zaradu jer da nije bilo šetnog događaja po redovnom tijeku stvari, tužitelj bi zasnovao radni odnos i njegova bi primanja bila u visini prosječnih primanja zaposlenih za visoku stručnu spremu u

Republici Hrvatskoj od 8.000,00 kuna, ali mu je sud zbog suodgovornosti dosudio 6.400,00 kuna mjesečno.

Zbog toga, nisu u pravu ni tužitelj, a ni tuženik pod 2) kada osporavaju pravilnost materijalnog prava kod donošenja pobijane presude, pa je njihove žalbe valjalo odbiti i potvrditi pobijanu presudu u cijelosti temeljem odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a.

Pravilna je i odluka o parničnom trošku jer je pravilno utemeljena na odredbi članka 154. stavka 2. ZPP-a, s obzirom na djelomičan uspjeh stranaka u postupku, kao i zbog toga što je parnični trošak pravilno obračunat.

U Splitu 11. listopada 2016.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Amara Trgo, v.r.

